

MÁSODIK SZEKCIÓ

KESZTHELYI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(14966/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 25.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Keszthelyi kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
M. UGREKHELIDZE,
E. FURA-SANDSTRÖM,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. április 4-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (14966/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Keszthelyi Tiborné (a "kérelmező") 2003. március 12-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. szeptember 15-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt az alperes Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1928-ban született és Budapesten él.

5. Egy ingatlannal kapcsolatos jogvitával összefüggésben a kérelmező és néhai férje 1987 júliusában pert indított a Budakörnyéki Bíróságon. A perben a vitatott ingatlan egy részének birtoka iránti igényrel léptek fel, továbbá a releváns ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kijavítását kérték.

6. 1996. november 20-i részhatározatában a Budakörnyéki Bíróság meghatározta a vitatott ingatlan térképi határvonalát. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés kérdését elkülönítette, s tárgyalását a bíróság Közigazgatási Kollégiuma elé utalta.

7. 1997. szeptember 23-án a Pest Megyei Bíróság felfüggesztette a részhatározattal kapcsolatos másodfokú eljárás tárgyalását a Budakörnyéki Bíróság Közigazgatási Kollégiuma előtt folyamatban lévő eljárás lezárásáig. A Közigazgatási Kollégium 1997. október 7-én és december 2-án, továbbá 1998. január 27-én tárgyalást tartott. Az 1998. január 27-i tárgyaláson a Közigazgatási Kollégium elutasította a kereset egy részét, az ügy egy másik aspektusának tárgyalását pedig felfüggesztette.

8. Közben a kérelmező és néhai férje kérelmet (26209/95. sz.) terjesztett az Emberi Jogok Európai Bizottsága elé, amelyben lényegében az eljárás elhúzódását panaszolták. 1997. május 21-én a Bizottság részben elfogadhatónak nyilvánította a kérelmet. 1997. december 9-én a Bizottság Első Kamarája az Egyezmény korábbi 28. Cikke alapján elfogadta Jelentését, amelyben észrevételezte, hogy a felek békés rendezést értek el.

9. 1998. június 22-én a Pest Megyei Bíróság elutasította a felperesek által az 1998. január 27-i határozat ellen benyújtott fellebbezést. 1999. június 14-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a felperesek felülvizsgálati kérelmét.

10. Ezt követően – annak a kérdésnek az elbírálása után, amelynek tárgyalását a Budakörnyéki Bíróság 1998. január 27-én felfüggesztette, és amellyel kapcsolatban a Megyei Bíróság 2001. június 18-án tárgyalást tartott és 2001. június 25-én ítéletet hozott – a Megyei Bíróság előtt folytatódott az eljárás azon része, amelyet a Megyei Bíróság 1997. szeptember 23-án felfüggesztett.

11. 2002. május 9-én, június 13-án és október 1-én a Megyei Bíróság tárgyalásokat tartott. 2002. október 22-én a Megyei Bíróság helyt adott a felperesek keresetének, s a földhivatalt az eredeti állapot helyreállítására kötelezte. 2003. október 22-én elutasította a felperesek kijavítás iránti kérelmét.

12. A folytatódó közigazgatási eljárásban 2004. július 7-én a Budakörnyéki Földhivatal megtagadta az eredeti állapot helyreállítását, észrevételezve, hogy a vitatott ingatlannal kapcsolatban időközben bekövetkezett fizikai és jogi változások lehetetlenné tették a helyreállítást.

13. 2004. december 10-én a Pest Megyei Földhivatal elutasította a kérelmező közigazgatási határozat elleni fellebbezését.

14. 2005. január 24-én a kérelmező közigazgatási pert indított. A Megyei Bíróság 2005. szeptember 15-re tűzte ki az első tárgyalást.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

16. A Kormány vitatta a panaszt.

17. A Bíróság úgy véli, hogy a jelen ügy szempontjából figyelembe veendő időszak 1997. december 10-én kezdődött, amikor a Bizottság az Egyezmény korábbi 28. Cikke alapján elfogadta Jelentését, amelyben észrevételezte, hogy az eljárás elhúzódásával kapcsolatos panaszt illetően a felek békés rendezést értek el. 2005. szeptember 15-én az eljárás még nem ért véget, ilyen módon abban az időpontban két közigazgatási és három bírósági szinten hét éve és kilenc hónapja volt folyamatban.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYVE 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

22. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy a panaszolt eljárás hossza sértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikke alapján számára biztosított jogot tulajdonának békés élvezetére.

23. A Kormány nem foglalkozott ezzel a kérdéssel.

24. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panaszhoz kapcsolódik, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

25. A 6. Cikk 1. § (ld. fenti 21. bekezdés) alapján hozott döntésére figyelemmel a Bíróság úgy véli, nem szükséges megvizsgálnia, hogy ebben az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikkét (ld. *Zanghì v. Italy*, judgment, 1991. február 19, Series A no. 194-C, 47. o., 23. §).

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

26. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

27. A kérelmező 35 millió forint¹ nem vagyoni kártérítést követelt.

28. A Kormány vitatta az igényt.

¹ 131.700 EUR

29. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 3.000 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

30. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

31. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 3.000 eurót (háromezer euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 25-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető